

KONCERT

af

EDVARD GRIEG

under Medvirkning af

Fru Nina Grieg og Hr. Hans Nielsen

i Studentersamfundets Festsal Tirsdag d. 20 Septbr. 1870.

-
1. a) **Purpose** (af Maria Stuart i Skotland) . . . Nordraak.
b) **Humoreske** (a mol, ny) for Piano Solo . Grieg.
 2. **Romancer** Kjerulf.
a) Søvnen.
b) O vidste du bare.
 3. **Sonate** (A dur, op. 69) for Piano og Violoncel **Beethoven**.
a) Allegro.
b) Scherzo.
c) Adagio cantabile og
d) Finale, Allegro vivace.
 4. **Romancer:**
a) Godmorgen! (ny) }
b) Det første Møde (ny) } Grieg.
c) Holder du af mig Nordraak.
 5. **Norske Folkedandse og Melodier,**
behandlede for Piano (ny) . Grieg.
a) Jølstring.
b) Solfager.
c) Stabbe-Laaten.
 6. **Romancer** Grieg.
a) Odaliskens Sang (ny).
b) Vandring i Skoven (ny).

Søvnen.

(Bjørnson.)

Da Barnet sov ind
med Haand under Kind,
kom Englene til
med Latter og Spil.
Da Barnet vaagned,
stod Moderen over;
du smiler saa vakkert,
du Smaa, naar du sover!

Dets Mor gik til Gud
og Barnet kom ud,
det sovnedede ind
med Taarer paa Kind;
men hørte strax Latter
og Moderord ømme,
thi Englene fulgte
med barnlige Drømme.

Snart blev det saa stort
at Taaren frøs bort,
det sovnedede ind
med Tanker i Sind.
Men Englene veg ej
de svævede over,
tog Tanken og hvisked:
hav Fred, mens du sover!

O, vidste du bare.

(Bjørnson.)

Jeg tør ikke tale til dig,
du tør ikke se ned paa mig,
men altid saa sidder du der,
og altid spadserer jeg her.
Imellem kan Tankerne listende fare,
men ingen tør spørge og ingen tør svare:
O, vidste du bare!

Dengang du bestandig mig fandt,
da var du lidt kostbar iblandt;
men nu, naar jeg sjeldnere gaar,
nu ser jeg, du ventende staar.
To Øjne, to Øjne kan flette en Snare,
men den, som vil vidre, faar ta sig ivare!
O, vidste du bare!

Ja, dersom du anede sligt,
 jeg gik her og skrev dig et Digt,
 at netop det bølgende fløj
 didop, du staar yndig og høj.
 Men ser du, den Kundskab, den bør vi nok spare,
 jeg længer vil fare, dig Himlen bevare, —
 o, vidste du bare!

Godmorgen!

(Af Bjørnsøns „Fiskerjenten“.)

Dagen er oppe, Glæden tændt,
 Mismodets Skyborg stormet og brændt,
 over de glødende Fjelde
 Lys-Kongens Hærskarer tjelde.
 „Oppe, oppe!“ Fugl i Lund,
 „oppe, oppe!“ Barne-Mund.
 oppe mit Haab med Solen.

Det første Møde.

(Af „Fiskerjenten“.)

Det første Mødes Sødme
 det er som Sang i Skogen,
 det er som Sang paa Vaagen
 i Solens sidste Rødme,
 det er som Horn i Uren
 de tonende Sekunder,
 hvori vi med Naturen
 forenes i et Under.

Holder du af mig.

(Bjørnsøns.)

Holder du af mig,
 holder jeg af dig
 alle mine Levedage;
 Sommeren var kort;
 Græsset blegner bort,
 kommer med vor Leg tilbage.

Litli — litli — lu,
 hører du mig nu,
 Gutten bagved Birkehejen?
 Ordene vil gaa,
 Mørket falder paa,
 kanske du kan vise Vejen.

Sjo — i, sjo — i, hys,
 sang jeg om et Kys?
 nei, det gjorde jeg vist ikke.
 Hørte du det, du?
 kom det ej ihu, —
 jeg vil lade Afbud skikke.

Odaliskens Sang.

(Carl Bruun.)

Nu synker Solen i Asiens Dale,
Bjergene gløde,
nær Bosporus blomstre i Sultanens Sale
Roserne røde.

I Øjet tindrer den faldende Dug
sødt Barmen hæves ved Hjertets Suk
for Soliman.

Nu kysser Solen de fjernere Tinder
Bølgerne funkle,
her trædes Dandsen af dejlige Kvinder
med Øjne dunkle.
Lad Himlen hylle sit Hoved til,
her blusser Blodet med evig Ild
for Soliman.

Halvmaanen glimter og Stjernerne tændes
i Allahs Rige.
Hun bliver saa hed, mens Dandsen endes
den Lykkelige,
der drikker et Drag af hans Læbes Strøm
og drømmer en Nat den saligste Drøm
om Soliman.

Vandring i Skoven.

(H. C. Andersen.)

Min søde Brud, min unge Viv,
min Kjærlighed, mit Liv!
kom Maanen skinner stor og klar,
en Stilhed Natten har,
en Deilighed, en Ensomhed,
min søde Brud kom med!
I Bøgeskoven gaa vi To,
der hvor Skovmærker gro.

I denne stille tause Nat
hos dig, min Verdens Skat,
jeg er saa glad, saa salig glad,
duft friske Bøgeblad!
Syng Nattergal, lys Maane klar,
jeg her al Rigdom har;
min søde Brud, min unge Viv,
min Kjærlighed, mit Liv!

Du er saa frisk som Bøgens Hang,
som Nattergalens Sang,
saa dyb som Nattens stille Ro
her hvor Skovmærker gro,
Hvor maleriske Bøge staa,
og vi ved Maan'skin gaa.
Min søde Brud, min unge Viv,
min Kjærlighed, mit Liv!

